

20 h s 2% daní z obrátu a 1/10% z přijatých peněz, celkem 125 Kč 78 h.

Čís. 11366.

Smlouva o prodeji losů na splátky není dovolena a závazna, dokud nebyla vydána kupiteli o prodeji předepsaná listina (§ 2 b) zákona ze dne 30. června 1878, čís. 90 ř. zák.).

Kondikce podle § 1432 obč. zák. jest vyloučena jen, splnily-li smlouvu obě strany. Nestačí, že jedna z nich (prodávatel losů) vyplatila provisi svým agentům a že koupila losy a kolky na prodejní listinu.

(Rozh. ze dne 4. února 1932, Rv I 2298/30.)

Žalobce koupil od žalované bankovní firmy losy na splátky. Žalobou, o níž tu jde, domáhal se žalobce na žalované vrácení splátek na kupní cenu, tvrdě, že obchod jest neplatný, ježto mu žalovaná nevydala při uzavření obchodu prodejní listinu. Procesní soud prvního stádu žalobu zamítl, odvolací soud uznal podle žaloby.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Podle § 2 b) zákona ze dne 30. června 1878 čís. 90 ř. zák. jest po živnostensku provozovaný prodej losů na splátky dovolen jen majitelům protokolovaných firem a to mimo jiné jen pod podmínkou, že o prodeji musí býti prodávatelem vystavena listina podepsaná jeho firmou. Obsah této prodejní listiny stanoví zákon. V zákoně čís. 90/1878 ř. z. není ovšem výslovně stanoveno, že se musí prodejní listina vydati kupujícímu ihned při prodeji losů na splátky, ale, uváží-li se, že vydání listiny o prodeji činí zákon podmínkou pro dovolenost prodeje losů na splátky, plyne z toho, že nelze mluvit o dovolenosti a tudíž o závaznosti kupní smlouvy, dokud nebyla o prodeji vydána předepsaná listina. Vždyť teprve prozkoumání prodejní listiny poskytuje kupujícímu možnost, by se přesvědčil, bylo-li prodávatelem vyhověno podmínkám, které stanoví zákon pro dovolenost a závaznost smlouvy. V souzeném případě jest ostatně nesporné, že předepsaná prodejní listina nebyla vydána ještě ani v době podání žaloby, uplatňující pro nevydání prodejní listiny neplatnost koupě. Pro právní posouzení věci nemá významu, že si strany ujednaly, že prodejní listina bude vydána teprve, až kupující zaplatí čtvrtou splátku, neboť takovou úmluvou stran nelze donucovací předpis § 2 b) zák. čís. 90/1878 ř. zák. zbaviti účinnosti. Mylný jest dovolatelčin názor, že porušení předpisu § 2 b) zákona čís. 90/1878 ř. zák. má za následek jen důchodkové trestní řízení podle § 5, nikoliv i následky civilněprávní co do platnosti smlouvy. Tuto otázku rozřešil nejvyšší soud již vícekrát v ten smysl, že zákonodárce nechce, by strany byly na takovou smlouvu vázány, že tedy žádná z nich ne-

může o její splnění žalovati, takže smlouva jest pro obě strany nezávazná a v širším smyslu slova neplatná (viz rozhodnutí čis. 8252, 9560, 9561, 9798 a 11.044 sb. n. s.). Žalobní nárok na vrácení peněz, které žalobce zaplatil žalované firmě, jest tudíž odůvodněn. Uvádí-li dovoatelka, že kondikce jest tu vyloučena podle § 1432 obč. zák., nelze jí v tom dáti za pravdu, neboť ustanovení § 1432 obč. zák. se nehodí na souzenou věc již proto, že šlo o oboustranný závazek, který byl částečně splněn jen žalobcem, kdežto žalovaná firma zakoupené losy žalobci vůbec nevydala a tedy se své strany závazek nesplnila. Podle judikatury nejvyššího soudu (rozhodnutí čis. 3728, 9560, 9561, 9798 a 11.044 sb. n. s.) nelze v takovém případě mluvit o »placení dluhu« ve smyslu § 1432 obč. zák. Kondikce podle § 1432 obč. zák. jest vyloučena, splnily-li smlouvu obě smluvní strany (viz rozhodnutí čis. 10.201 sb. n. s.), ale to se v projednávaném případě nestalo. Pokud dovoatelka uvádí, že i ona plnila tím, že vyplatila svým agentům provisi a že koupila losy a kolky na prodejní listinu, jest k tomu připomenouti, že v placení provise zástupcům žalované firmy a v pouhém nákupu losů a kolků nelze ještě spatřovati plnění smlouvy proti žalobci, nehledíc k tomu, že nižšími soudy nebylo ani zjištěno, že žalovaná losy a kolky koupila pro žalobce.

Čís. 11367.

Bylo-li při exekuci na neknihovní pohledávku zabavení vykonáno soudem v Čechách, dlužník má však obecný soud ve věcech sporných na Slovensku, není žádný z těchto soudů podle práva u něho platného exekučním soudem, příslušným k přikázání k vybrání zabavené pohledávky. Příslušný exekuční soud jest tu určití podle § 28 j. n.

(Rozh. ze dne 4. února 1932, Nd I 29/32.)

Nejvyšší soud usnesl se o návrhu okresního soudu ve Slaném, by byl rozhodnut jeho záporný spor o příslušnost s okresním soudem v Užhorodě v otázce, který z těchto soudů jest soudem exekučním v exekuční věci Dr. Vlastimila F-a, advokáta ve Slaném, proti Františku K-ovi v Užhorodě tak, že ustanovil okresní soud ve Slaném podle § 28 j. n. za onen soud tuzemský, který jest místně příslušným soudem exekučním v řečené věci.

D ů v o d y:

Usnesením ze dne 9. listopadu 1931 č. j. C II 223/31 (nyní E 3955/31—1) povolil okresní soud ve Slaném exekuci zabavením neknihovní pohledávky dlužníkovy proti poddlužníku ve Slaném a vyhradil rozhodnutí o návrhu na přikázání k vybrání soudu exekučnímu. Okresní soud v Užhorodě odmítl výkon, nepokládaje se za příslušný soud